

Algemene Vergadering VVP - 29 april 2022 – provinciehuis Antwerpen

Speech nieuwe VVP-voorzitter gedeputeerde Tom Dehaene

Collega's,

Dank u wel voor het vertrouwen! Het doet mij veel plezier dat de verkiezing bij eenparigheid gebeurd is. Dat steunt mij en geeft me vertrouwen voor de taak die ik gekregen heb. Ik wilde beginnen met Ann te bedanken. Ann, die de voorbije 3 jaar voorzitter is geweest in een niet zo gemakkelijke periode. Iedereen is getroffen geweest door corona, en voor Ann was die periode extra zwaar. Maar ook is het in het begin van de legislatuur toch altijd zoeken naar nieuwe evenwichten, ook dat maakt dat het geen evident voorzitterschap was voor Ann. Het feit dat Raymond aangekondigd had op pensioen te gaan, heeft voor een ware uitdaging gezorgd en natuurlijk was er ook de verhuis en de zoektocht naar een nieuwe locatie. Allemaal uitdagingen die Ann als voorzitter, uiteraard samen met haar ondervoorzitter en Raad van Bestuur, tot een goed einde gebracht heeft. Bovendien heeft ze ook nog een mooi financieel resultaat achtergelaten. Als boekhoudkundige zou ik zeggen dat het mijn ambitie is om beter te doen, maar iedereen heeft het verhaal gehoord en beseft dat dat zo goed als onmogelijk is. Alleen de kasstroom zal beter zijn volgend jaar, maar dat was al aangekondigd door onze revisor dus is geen verrassing. Ann heeft dus een mooi traject afgelegd de voorbije 3 jaar en ik wil Ann - ik zou misschien nog luider moeten roepen zodat ze het hoort, maar we zullen het haar volgende week zeker overbrengen - uitdrukkelijk bedanken. En ik veronderstel dat we haar ook bloemen kunnen overhandigen; wij zullen wel een nieuw boeketje kopen zodanig dat de bloemen niet verwelkt zijn.

Sommigen weten het, ik draai al even mee. Mijn eerste verkiezing was in 1994, voor de provincieraadsverkiezingen. Dat was voor mij bijzonder omdat het mijn eerste verkiezing was maar het was ook voor Vlaams-Brabant bijzonder omdat het toen de eerste provincieraad van Vlaams-Brabant was. Het was mijn eerste mandaat en ik moet toegeven, nieuw in de politiek, dat ik op dat moment niet veel over de provincie wist. Ik ben toen naar een aantal infomomenten geweest die georganiseerd werden door de fractie - de toenmalige CD&V/CVP-fractie - en heb daar een veel te lange uiteenzetting gekregen over wat de provincie allemaal doet. In die eerste jaren als provincieraadslid heb ik echter al gemerkt dat de provincie toch wel op zeer veel terreinen mooi werk levert. Da's eigenlijk een constante in die 27 jaar ondertussen - ik ben ondertussen ook een aantal jaar in het Vlaams Parlement geweest - : men weet men niet altijd goed wat die provincie doet, en ik moet bekennen dat ik daar zelf ook misschien wat schuldig aan ben.

Ik heb dat zelf ook vastgesteld toen ik vorige week mijn zoon bezocht die voor een paar maanden in de VS verblijft. Ze hadden hem gevraagd 'uw vader, wat doet die eigenlijk?', en mijn zoon had gezegd 'je moet dat vragen als hij er is, want ik weet dat eigenlijk niet goed'. Ik dacht 'dat is een probleem als zelfs mijn eigen zoon niet goed kan zeggen wat een gedeputeerde allemaal doet', maar ik heb verzachtende omstandigheden: ik heb de goede gewoonte van mijn vader overgenomen om thuis niet over politiek te spreken, en vandaar dat mijn zoon niet altijd weet waar ik mee bezig ben. En dat is thuis zo, maar de voorbije weken heb ik tijdens twee gelegenheden met een aantal ondernemers gesproken, en ook daar heb ik moeten vaststellen dat velen niet weten wat wij allemaal doen. Als je dan de gelegenheid krijgt om met die mensen te praten, dan is het antwoord 'ik wist het niet, ik moet mijn mening herzien en ik stel vast dat de provincies inderdaad een aantal dingen in beweging kunnen

zetten'. Dit goed wetende dat we dat nooit alleen doen, dat we daar ook onze partners voor hebben zoals de lokale besturen, maar ook ondernemers en het middenveld in het algemeen.

Ik zie een aantal uitdagingen, ook al is er is een zeer goede VVP-werking. Er zijn een aantal uitdagingen voor de volgende 3 jaar, maar wat is het leven zonder uitdaging? Uiteraard moeten we naar 2024 toe werken. Dat is een uitdaging op zich, maar er komen er nog een aantal bij omdat de opkomstplicht wordt afgeschaft. Ik denk dat we vanuit de provincies ook ons steentje zullen moeten bijdragen om de mensen aan te moedigen en te stimuleren om effectief te gaan stemmen in de aanloop naar de verkiezingen. Uiteraard zal er in de aanloop van de verkiezingen ook gediscussieerd worden over de rol die de provincies kunnen of moeten opnemen, en ik wil samen met jullie ook zeker het voortouw nemen om die discussies te voeren.

Een tweede uitdaging is het overleg met onze partners. In het jaarverslag hebben we gelezen dat er al zeer veel initiatief genomen wordt, maar ik denk dat we daar naar 2024 toe nog een tandje zullen moeten bijsteken, vooral naar het Vlaams Parlement toe. Een aantal collega's hebben ook een aantal jaar in het Vlaams Parlement gezeten en hebben daar ook moeten vaststellen dat veel parlementsleden niet goed op de hoogte zijn van wat de provincies allemaal doen. We moeten dus echt naar formules zoeken om die collega's te informeren en betrekken bij wat wij doen als provincies.

Ook met de VVSG en het middenveld tout court is het de ambitie om de banden nog meer aan te halen. Hetzelfde geldt voor de referentieregio's, ook al worden ze niet door iedereen even sterk gewaardeerd of gerespecteerd. Ze zullen wel een speler blijven, dus denk ik dat we ook daar de nodige contacten moeten onderhouden.

De derde uitdaging betreft de interne werking. We hebben een zeer goed team, maar de uitdaging blijft om het afscheid van Raymond op te vangen. Ik sluit mij graag aan bij wat Luk zei qua appreciatie van wat Raymond de voorbije 28 jaar heeft gedaan binnen de VVP. Het is een palmares dat mag gezien worden. Ik noemde het daarnet al een uitdaging om iemand te vinden die Raymond opvolgt, maar we nemen die uitdaging zeker op. De inspanningen zullen daarvoor zeker gedaan worden.

Daarnaast is er de manier van vergaderen onder ons: we hebben allemaal digitaal leren vergaderen, ik denk dat we dat zeker frequent kunnen blijven doen, maar we moeten ook zoeken naar momenten om de band te smeden die vaak nodig is om moeilijkere dossiers te bespreken. Voor het zoeken van consensus moet je de nodige menselijke contacten hebben, en dus gaan we moeten zoeken naar een goed evenwicht tussen het smeden van die banden, het elkaar leren kennen en het frequent vergaderen. Het blijft een uitdaging, dat weet iedereen, om standpunten in te nemen over alle provincies heen. We zijn met veel verschillende collega's en dat maakt ons sterk, maar het is ook een uitdaging. Als we met een gezamenlijk standpunt naar het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering, het middenveld kunnen gaan maakt dat ons sterk, dus dat moeten we zeker blijven doen.

Samengevat zijn er heel wat uitdagingen die ik graag opneem, maar ik ga dat niet alleen kunnen. Ik ga dat samen met jullie moeten doen, maar vooral ook met alle personeelsleden van de VVP, en daarmee wil ik afsluiten. Ik wens hen te bedanken voor hetgeen ze de voorbije jaren gedaan hebben. Ook voor het personeel was het niet altijd evident met corona en de zoektocht naar een opvolging voor Raymond, maar ik denk dat we kunnen zeggen dat er een goed team staat waar we mee aan de slag kunnen, een team dat bijgestaan wordt door de expertise die in de verschillende provincies aanwezig is. Dat maakt ons sterk en daar moeten we verder op bouwen.

Dank u wel voor het vertrouwen en ik kijk uit naar de samenwerking!